

40 DANA ZA ŽIVOT

39. dan, 2. 11. 2024.

Nakana:

Molimo kako bi što više žena imale dobru medicinsku skrb, vidjele svoje djetesce na ultrazvuku i odlučile se za život.

Sveto pismo:

Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« (Iv 20, 27 - 28)

Razmatranje:

Kad je ono napasnik u pustinji pristupio Kristu da ga kuša, prvo čime ga je nastojao slomiti, bio je pokušaj s kruhom: »Ako si Sin Božji, kaži da ovo kamenje postane hljebom!« A Krist mu odgovori: »Pisano je, ne živi čovjek samo o hljebu, nego o svakoj riječi, koja izlazi iz ustiju Božjih!« (Mt 4, 4)

Mi živimo u doba, kad je nevidljiva kriza zahvatila čitav svijet. Ponestaje pomalo različitih sirovina, ponestaje odijela, ponestaje hrane, i tko zna, nije li sve ovo, da se poslužim riječima Svetoga Pisma, tekar »početak nevolja« (Mt 24, 8). Ove teške prilike u svijetu spretno izrabljuju najveći lašci, što ih je vidio svijet, komunisti, da ruju po čitavom svijetu, govoreći neupućenima, kao da će oni spasiti čovječanstvo. Preko groba, kažu oni, ionako nema ništa, pa je dovoljno, ako dademo ljudima kruha.

Osjećamo sada i u našoj domovini pojačanu propagandu, da neukim ljudima narinu svoj nauk, ne zato da im pomognu, nego zato, da se dočepaju vlasti. Ali krvavo i gorko iskustvo katoličke Španjolske i drugih katoličkih zemalja traži od nas, da kao pastiri duša govorimo svome narodu istinu. Mi nećemo, da naš hrvatski narod doživi pod njihovom krvavom knutom smrt, nego hoćemo da i dalje živi i ispuni zadaću, koju mu je namijenila Providnost Božja u ovom dijelu Europe.

A da taj naš narod uzmogne živjeti, nije dovoljno da ima samo kruha, nego mu treba nešto više. Za vola je dosta, da ima sijena i vode, jer nema duše. Za konja je dosta ako ima slame, zobi i vode, jer nema duše. Ali za čovjeka, koji ima razumnu dušu, potrebno je nešto više, jer vi dobro osjećate, da niste i ne možete biti isto što i vaš konj ili vol. Da čovjek uzmogne živjeti, potrebno mu je 1. kruha, stana i odijela, da sačuva život tijela; 2. istine, dobrote i ljepote, da sačuva život duše; 3. slobode, pravde i ljubavi, da provodi život dostojan društvenog bića kao što je čovjek.

Svega toga ne može komunizam dati čovjeku, i zato je lažan kad tvrdi, da će on spasiti svijet.

Čovjeku je, rekao sam, potreban kruh, da sačuva život tijela. Vi i sami znadete, da ne možete tri dana kopati i kositi, a da ne okusite ni malo hrane, jer ćete klonuti od slabosti. To vidi svaki pametan čovjek, i zato su lašci komunisti kad tvrde, da Katolička crkva samo obećaje raj preko groba, a za sirotinju je nije briga. Istina je, Crkva se u prvom redu brine za dušu, jer je to njezina od Boga povjerena zadaća, i jer je duša vrednija od tijela, a brigu za materijalno stanje prepušta drugoj vlasti, koju je Bog za to postavio, to jest svjetovnoj vlasti, da se skrbi, da pučanstvo ne trpi glad.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed na završetku Euharistijskog kongresa u Začretju, 1. 9. 1940. (1. dio)

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačujući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!